

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Siciliae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67103)

76
P R O V I N C I A
S I C I L I A E.

Omplectitur hæc Prouincia de no-
stris septem ac trecentos . In Pro-
fessorũ Domo Panormi vndequin-
quaginta . In Collegio duodetrigin-
ta . Messanæ octoginta . Syracusis
septemdecim . Catanæ vndeiginti ,
totidem Calataieronæ . In Collegio Montis regalis
vndecim . In Bionensi sedecim . in Drepanitano to-
tidem . Rhegiij quindecim . In Probationis Domo
Messanensi septem & viginti . Vita sancti sunt se-
ptem . adscripti vndeiginti .

DOMVS PROFESSA PANORMITANA
& alia quædam Collegia.

IN Panormitana Professorum Domo, maximis
cum incrementis diuina res agitur. Sacramento-
rum præsidio multis animorum morbis occurritur.
Ciuis sædis captus amoribus, amicæ speciem auro
in sculptam, tanquam sanctum aliquid de collo su-
spenderat: is vt ad expianda rite peccata perductus
est, suæ peruersus amentie, id idolum coram sacerdo-
te nostro comminuit, restinctisq. insanæ mentis ar-
doribus, crebra per sacramenta vjs seruire cœpit amo-
ribus,

ribus, qui vni & sine libertatis iactura & sine turpitudinis nota suscipiuntur. Feminarum vero libido vsque eo coercita est, vt sacerdos duntaxat vnus nullum pratermiserit fere mensem, quin aliquot ex eo genere mulierculas ad pudicitiae decus ab impuritate illa coenoq. traduxerit. Sed hac iam toties decantata dissimulemus sane silentio, neque de reconciliatis hominum voluntatibus, quae nec paucae fuerent nec leues, neque de propulsatis animorum periculis, neque de egenorum inopia per pios homines subleuata dicamus. illud indicasse sit satis, Domum hanc superiore anno institutam tam latos iam habere progressus, vt haud sciam an quisquam tantos sperare sit ausus. Nec desunt gratuita pecuniarum subsidia, quibus non modo sociorum numerus, qui nunc est, sed longe maior, ali commode possit. Augeat caeleste numen, quae tam clementer orditur, nec sinat, quae a se tam pulchre instituta sunt, nostra incuria nostrisq. culpis euerti.

MESSANENSE Collegium Societati peperit septem circiter & viginti, aliosq. habet ferme quadraginta, qui id ipsum vehementer efflagitant. Verum in tantis lucris duorum est facta iactura. Sacerdotes erant ambo, eorumque alter annos tres & quadraginta in Societate consumpsit. is fuit Philippus Cassinus, qui semestri morbo acerbissime constitatus perseverantiae gloriam, patientiae meritis cumulauit. Tam quae de Professorum Domo Panormitana diximus, eadem in hoc Collegium cadunt omnia. Sed inter gratiarum reconciliationes ea fuit insignis.

signis. Nobiles inter se familie ijs ardebant odijs, ut ad conditiones pacis nullis precibus flecti possent. quartumdecimum iam annum implacabiles nutriebant inimicitias, cum è discordibus vnus, in quo maximum ad compositionem videbatur esse momentum, morbo corripitur. Is cum suis rebus valde metueret, confessionis causa Sacerdotem accersit è nostris, qui ut confitenti operam dedit, sensitq. tum demum oblatum esse tempus, finem tantis imponendi discordijs, agrum animat ad concordiam. facile in animo iam parato insedit oratio, aduocat æger fratrem, cum eoque de reconciliandis sibi inimicorum animis enixe contendit: tantumq. valuit de contemnendis iniurijs agrotantis oratio, ut facilem Patri concilianda pacis aditum aperuerit. cumq. in adem nostram Patris consilio, discordes homines conuenissent, fustis coram Eucharistia precibus, mutua collacrymatione atque complexu firmata pax est. Sed quanquam in animorum causa sociorum versatus est labor, tamēne causam quidem corporum, vbi opus fuit, eorum pietas prætermisit. Pridie Kal. Iunij tantum est incendium, nescio qua incuria, in proximis adibus excitatum, ut nisi sue clementiæ Dominus meminisset longe lateq. peruagaturum fuisse videatur. Edito, quod solet, signo, ad restinguenda nata recens incendia, tota pene ciuitas excitata est. Nostri non cunctā dum rati, vbi salus agitur proximorum, statim aduolant, & in crebris flammarum minis, alij aquas ad extinguendum afferunt, alij ab incendio domesticam supellectilem prohibent, quidam marorem miseris,

consolando leuant, alij obuium quemq. ad mitigandos ignes hortatur. horum studium pia Reſtoris charitas incitabat. is laborantibus vt ad eſſet, ignium contagia non horrens, in eam se partem, vbi maxime populabatur ignis, iniecit. Sed cum mali velocitas remedia anteiret humana; Pater ad diuina confugiens, agnos e cera fictos rite consecrata, iaculatur in ignem: statimque quasi quibusdam imbribus debilitata primum flamma & compressa mox est.

SYRACVSIS quoque sociorum pietas nocturnum extinxit incendium: id cum officinam quandam nostris aedibus continentem comprehendisset, vnusque e nostris ad nocturnos flammaram crepitus hominumq. turbas euigilasset, extemplo se lecto proripit: caeterosq. excitos e somno, ad defendendos aedium dominos & fortunas hortatur. Grassabatur toto impetu ignis, nactusq. pabulum, quo se aleret, vires acquirerebat eundo. prorsus vt coniuncta quoque aedificia, nisi celeriter occurreretur, in fauillam cineresq. redigeret. Nostri de aliena non minus, quam de sua salute solliciti, strenue certare cum flammis, morari impetum aquis, nec prius cohibendi finem facere, quam penitus deuictus est ignis. Restincta sunt etiam Syracusis contentionum incendia, eaque & acerbissima & crebra, praesertim quae ex odijs Principum orta erant, quae tamen vt alienae dignitati parcam, sileri facile patiar.

80 PROVINCIA
CATANENSE ET RELIQUA
Collegia.

Catana virginum pudori consultum est, et quæ virginum thesaurum à rapaci hominum libidine prohibere non poterant, in tuto honestoq. loco collocatæ sunt. Sex ea fuerunt præter alias, quæ industria ac labore nostrorum, è vario dedecore emerferunt. Virgo quædam è præsentis necis erepta periculo, in sacrarum virginum cætum, velut in tutissimam arcem incluso est. Ac ne Catana quidem veteres resarciendi gratias occasio defuit. Vir nobilis, qui ad deponenda arma nullis vnquam induci precibus poterat, ex colloquio Sacerdotis nostri adhortantis ad pacem, testatus est, se vim quandam sensisse diuinam, cui resistere diutius odio retinendo non posset: atque iccirco æquo animo iniurias se missas facere. Conditum est hoc anno Dei Matris nomine sodalitiū è sodalibus quinquaginta, non adolescentulis modo, sed confirmata iam ætate viris, usque partim Philosophis ac Theologis, partim iuris legumq. magistris. Voluit in eum quoque numerum Vicarius Generalis adscribi, isq. Christiana deuotionis exemplo & singulari quodam pietatis ardore calcar est ceteris.

BIVONAE tam acerba iracundiæ flamma inter fratres exarserat, ut ex iis vnus, quo suas iniurias punire posset impunitus, cum latronum se grege coniunxerit. is postea, fide publica accepta, domumq. reuersus mortifero correptus est morbo, ac-
citoq.

citoq̄. Sacerdote nostro, rite culpas absterfit. cuius sacramenti tanta vis fuit, cohortatione Patris adiuncta, ut suis fortunis egenorum diuisis inopia, sanctissime è vita migrarit. Alijs etiã vnde acceptæ erant iniuriæ, data impunitas est. Vir nobilis cum feminæ amoribus æstuarit, ad explendas suas libidines eadem parauerat viro, iamq̄. sicarios occulte præmiserat, qui trucidarent incautum, cum ecce tibi rem subodoratus vnus è nostris, properantes ad eadem homines reprehendit, tantoq̄. ardore apud eos verba fecit, ut à meditato scelere temperarint. Nec minus concionibus, quam priuatis congressibus ad officium virtutisq̄. proficitur. Acri ciuitas fatigabatur annona, cū concionator noster, ut egenis oportunè consuleret, eos grauitè accusauit, qui maiori spe questus frumenta comprimerent. ansam accusandi præbuit ea sapientis oratio, **QUI** abscondit frumenta maledicetur in populis. quibus ita permotus est diues quidã, ut patefactis continuo horreis frumenta protulerit, multisq̄. qui soluendo non erant, gratuita subsidia tribuerit.

RHEGII adiuncta sodalitas est non quidem ex auditorum, sed è ceterorum ciuium genere, qui pijs excitati colloquijs crebrisq̄. confessionibus delictorum, mentem, quoad fieri potest, immunem ab omni labe conseruent. Nec desuere in hac ciuitate discordes, nostris conciliandi laboribus, præsertim qui iam ingentes ex odij acerbitate clades acceperant.

CALATAIERONE ut leuiora mittamus, puella quædam cum cogereetur à suis matrimonium

F inire

inire cum eo, a quo ipsa maxime abhorrebat, sola voce assensum præbuit. ea res perpetuas fouit inter utrumq. discordias, nec prius odijs coniugalibus factus est finis, quam se cum immortali Deo, expiatis apud nos animis, coniunxerunt: tum demum & ore & animo matrimonij sancitum est fœdus.

Et quoniam huc sermo frequenter incidit, ut condonata memorentur offensa, alienum non erit afferre exemplum mulieris singulare, cui DREPANI necatus est filius: quæ quoniam ne iras quidem aduersus percussorem odiumq. suscepit, nulla scilicet cohortatione placanda fuit. Erat huic vnigena filius, sine quo vitam acerbam atque iniucundam putabat: sed non potuit hac frui iucunditate diutius, misere enim ille ab inimicis interijt, illatumq. exanime corpus in maternas ædes, recēti cruore oblitum, fœdis vulnibus deformatum. spectaculū sane atrox, quod lacrymas non modo ei, quæ genuit, sed ipsis etiam barbaris extorsisset. illa tamen tam diro aspectu laceffita, nullis eiulatibus angoribusq. se dedit, neque imitata est plangores inutiles feminarum: naturam fortiter vicit, & præstantissimum vltionis genus rata, iniurias beneficijs remunerari, pro eo qui filium abstulerat, Deum supplex orauit. Non implorauit iudicum subsellia, non conquiri auctorem facinoris voluit: ad vnum omnium æquissimum iudicem adiit, qui iniuriosorum vindictā sibi reseruat, non quidem ut auctorem cædis ad pœnam suppliciumq. deposceret, sed ut impunitatem ei precaremur & veniam. postea ad ædem nostram se contulit,

viiæ.

vitaq. noxis confessione deletis, Christi corpus ac-
 cepit. Et quoniam semel in Christum liberalis esse
 cepit, viribus quoque ab eo est aucta maioribus, ut
 quam maximos ad perfectam virtutem progressus
 habeat: & quæ non frequentissime sacramentis ani-
 mum expiabat, nunc expiet per frequenter. Colitur
 etiam à ceteris ædes nostra, seu viris seu feminis
 satis multis: & quanquam non ita pridem humani
 generis hostis, per homines nequissimos eam nobis
 notam conatus est inurere, vnde omnis animarum
 salus retardaretur: tamen tantum abest, ut in
 dubium venerit viris bonis Societatis in-
 tegritytas, aut templi sit imminuta
 celebritas, ut potius iniquis-
 simis improborum cri-
 minationibus il-
 lustratis,
 existimationem, quam de no-
 stris habebant non
 mediocriter au-
 xerint.